

32003L0017

22.3.2003

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 76/10

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/17/EÜ,
3. märts 2003,
millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta
(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

pärast nõupidamist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾ vastavalt lepituskomisjonis 20. jaanuaril 2003 heakskiidetud ühisteks-
tile

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 98/70/EÜ ⁽⁴⁾ sätestatakse kütuseturu keskkon-
nakaitseks spetsifikatsioonid.
- (2) Asutamislepingu artiklis 95 nähakse ette, et komisjoni ette-
panekutes, mille eesmärgiks on siseturu rajamine ja toimi-
mine ning mis käsitlevad muu hulgas tervise- ja keskkon-
nakaitset, võetakse aluseks kaitstuse kõrge tase ning et
Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad samuti saavutada
sama eesmärgi.
- (3) On ette nähtud direktiivi 98/70/EÜ läbivaatamine, et täita
ühenduse õhukvaliteedi standardite ja seotud eesmärkide
nõudeid ning inkorporeerida selle direktiivi III ja IV lisas
juba sätestatud kohustuslikke spetsifikatsioone täiendavaid
lisaspetsifikatsioone.
- (4) Bensiini ja diislikütuse väävlisalduse vähendamine on
tunnistatud nende eesmärkide saavutamisele kaasaaitavaks
vahendiks.
- (5) Bensiinis ja diislikütuses sisalduva väävl kahjulik mõju
heitgaasi katalüütilise järeltööstustehnoloogiate tõhususele
on maanteeõidukite puhul kindlaks tehtud ning kasvab
maanteeväliste liikurmasinate osas.

(6) Maanteeõidukid on aina rohkem sõltuvad katalüütilise
järeltööstustehnoloogia seadmetest, et jääda koguheitmete
piiresse, mis on sätestatud nõukogu 20. märtsi 1970. aasta
direktiivis 70/220/EMÜ (mootorsõidukite tekitatud õhu-
saaste vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide
õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽⁵⁾ ja nõukogu 3. det-
sembri 1987. aasta direktiivis 88/77/EMÜ (liikmesriikide
seaduste ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid,
mida võetakse sõidukite diiselmootoritest paisatavate gaa-
siliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites
kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötava-
test ottomootoritest paisatavate gaasiliste osakeste heit-
mete vastu) ⁽⁶⁾. Sellest tulenevalt võib oletada, et bensiini ja
diislikütuse väävlisalduse vähendamisel on heitgaasidele
suurem mõju kui kütuse muude parameetrite muutmisel.

(7) Maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg kütuse kasutuse-
levõtmise suurendab uute sõidukitehnoloogiatega saavu-
tatavat kütusesäästlikkust, seda tuleks maanteeväliste liik-
urmasinate puhul uurida ning see peaks olemasolevates
sõidukites kasutamisel viima heitgaaside tavaliste õhu saas-
teainete märkimisväärse vähenemiseni. Need head omadu-
sed kompenseerivad vääveldioksiidi heitmete suurenemi-
se, mis kaasneb madalama väävlisaldusega bensiini ja
diislikütuse tootmisega.

(8) Seetõttu on asjakohane sätestada meetmed tagamaks mak-
simaalse väävlisaldusega 10 mg/kg kütuse kasutuselevõt-
mine ja kättesaadavus. Kõrgema kvaliteediga kütuste kiire
kasutuselevõtmise edendamisel vastavalt riiklikele vajadus-
tele ja prioriteetidele on rahalised stiimulid tõhusaks osu-
tunud ning lühendanud üleminekuperioodi, mil turul on
kaks eri kvaliteeti. Tuleks soodustada ja julgustada rahaliste
stiimulite kasutamist asjakohasel riiklikul või ühenduse
tasandil.

(9) Maksimaalse väävlisaldusega kütuse 10 mg/kg laialdane
kättesaadavus annab autotööstusele aluse uute sõidukite
kütusesäästlikkuse osas märkimisväärset täiendavat edu
saavutada. Maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg
kütuste võimalik panus aitab kaasa ühenduse eesmärgi
taotlemisel viia süsinikdioksiidi keskmine tase uute autode
puhul 120 g/km, see võidakse saavutada, kui autotööstuse
praegused keskkonnakaitsega seotud kohustused 2003.
aastal läbi vaadatakse.

⁽¹⁾ EÜT C 213 E, 31.7.2001, lk 255.

⁽²⁾ EÜT C 36, 8.2.2002, lk 115.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 29. novembri 2001. aasta aramus (EÜT C 153
E, 27.6.2002, lk 253), nõukogu 15. aprilli 2002. aasta ühine seis-
ukoht (EÜT C 145 E, 18.6.2002, lk 71) ja Euroopa Parlamendi 26. sep-
tembri 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avalda-
mata), Euroopa Parlamendi 30. jaanuari 2003. aasta otsus ja nõukogu
6. veebruari 2003. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58. Direktiivi on viimati muudetud
komisjoni direktiiviga 2000/71/EÜ (EÜT L 287, 14.11.2000, lk 46).

⁽⁵⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa
Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/100/EÜ (EÜT L 16,
18.1.2002, lk 32).

⁽⁶⁾ EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33. Direktiivi on viimati muudetud komi-
sjoni direktiiviga 2001/27/EÜ (EÜT L 107, 18.4.2001, lk 10).

- (10) On tarvis tagada, et maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg kütuse piisavad kogused on alates 1. jaanuarist 2005 asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel kättesaadavad, et võimaldada vaba liiklemine uutele sõidukitele, mis niisugust kütust nõuavad, tagades samas, et uute sõidukite süsinikdioksiidi heitmete vähenemine kaalub üles niisuguse kütuse tootmisega seotud lisaheitmed.
- (11) Täielik üleminek maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg bensiinile ja diislikütusele peaks olema ette nähtud alates 1. jaanuarist 2009, et anda kütusetööstusele piisavalt aega teha oma tootmisplaanidesse vajalikud investeeringud. Lisaks vähendab maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg bensiini ja diislikütuse kasutuselevõtt alates 1. jaanuarist 2009 tavaliste saasteainete paisanguid olemasolevatest sõidukitest, parandades õhu kvaliteeti ning tagades samas, et kasvuhoonegaaside üldkogus ei suurene. Sellega seoses on tarvis diislikütuse puhul kinnitada mitte hilisem tähtaeg kui 31. detsember 2005.
- (12) Kaitsmaks inimeste tervist ja/või keskkonda konkreetsetes aglomeraatides või konkreetsetes ökoloogiliselt tundlikes või tundliku keskkonnaga piirkondades, kus on saastuse eriprobleemid, tuleks liikmesriikidel lubada käesolevas direktiivis sätestatud korra alusel nõuda, et kütuseid võib turustada ainult siis, kui need vastavad käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetest karmimatele, asjaomaste saasteainetega seotud keskkonnanõuetele spetsifikatsioonidele. See kord on erand teabe esitamise korrast, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivis 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehniliste standardite ja normide kohta käiva teabe ning infoühiskonna teenuste eeskirjade esitamise kord. ⁽¹⁾
- (13) Maanteevälistele liikurmasinadele ning põllumajandus- ja metsatraktoritele paigaldatud mootorite heitmed peavad olema kooskõlas piirmääradega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (liikurmasinatesse paigaldatud sisepõlemismootoritest paisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu võetavate meetmeid käsitlevate liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2000. aasta direktiivis 2000/25/EÜ (põllumajandus- ja metsatraktorite mootoritest paisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu võetavate meetmete kohta) ⁽³⁾. Heitmete selliste piirmäärade saavutamine muutub aina enam sõltuvaks mootorites kasutatavate gaasiõlide kvaliteedist ning sellepärast on oluline võtta nende õlide määratlus direktiivi 98/70/EÜ.
- (14) On tarvis ette näha kütusekvaliteedi jälgimise ühtne süsteem või riiklikud süsteemid, mis tagaks tulemuste samaväärse usaldatavuse, ning aruandlussüsteem, et saavutada vastavus kütuse kohustuslike keskkonnanõuetele spetsifikatsioonidega.
- (15) Tuleks sätestada kord mõõtmismeetodite ajakohastamiseks, mida kasutatakse vastavuse tagamiseks kütusekvaliteedi kohustuslike spetsifikatsioonidega.
- (16) Direktiivi 98/70/EÜ rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁴⁾.
- (17) Tuleks ette näha direktiivi 98/70/EÜ sätete läbivaatamine, võttes arvesse ühenduse uusi õigusakte õhukvaliteedi kohta ja nendega seotud keskkonnanõuetes eesmärke, nagu näiteks vajadus julgustada alternatiivkütuste, sh biokütuste kasutamist, uute reostuse vähendamise tehnoloogiate arendamine ning metallilisandite ja muude asjakohaste küsimuste mõju nende tulemustele ja kinnitamisele, maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg kütustele täieliku ülemineku tähtaeg, tagades, et kasvuhoonegaaside üldkogus ei suurene.
- (18) Tuleks ette võtta alternatiivkütuste, sh biokütuste terviklik läbivaatamine, kaasa arvatud arutelu eriõigusaktide vajaduse üle.
- (19) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta direktiivi 98/70/EÜ sätete rikkumiste eest ja tagama nende eeskirjade rakendamise.
- (20) Seetõttu tuleks vastavalt muuta direktiivi 98/70/EÜ,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/70/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *bensiin* — igasugune lenduv mineraalõli, mis on ette nähtud kasutamiseks sisepõlemisega ottomootorites sõidukite käivitamiseks ja mis kuulub CN-koodide 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 ja 2710 11 59 (*) alla;

(1) EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on muudetud direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT L 217, 5.8.1998, lk 18).

(2) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 2001/63/EÜ (EÜT L 227, 23.8.2001, lk 41).

(3) EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1.

(4) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

2. diislikütus — CN-koodi 2710 19 41 (**) alla kuuluv gaasiõli, mida kasutatakse direktiivides 70/220/EMÜ ja 88/77/EMÜ nimetatud iseliikuvates sõidukites;

3. maanteeväliste liikurmasinate ning põllumajandus- ja metsatraktorite poolt kasutamiseks ettenähtud gaasiõlid — mis tahes toornaftast saadud vedelkütus, mis kuulub CN-koodide 2710 19 41 ja 2710 19 45 (*) alla ning on ette nähtud kasutamiseks direktiivides 97/68/EÜ (**) ja 2000/25/EÜ (***) osutatud mootorites;

4. äärepoolseimad piirkonnad — Prantsusmaal Prantsuse ülemeredepartemangud, Portugalis Assoorid ja Madeira ning Hispaanias Kanaari saared.

Arkiliste või karmide talvetingimustega liikmesriikides võib diislikütuse ja gaasiõlide maksimaalse destillatsioonipunkti 65 % 250 °C juures asendada maksimaalse destillatsioonipunkti 10 mahuprotsenti 180 °C juures.

(*) Nende CN-koodide numeratsioon on määratletud ühises tollitariifistikus, muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2031/2001 (EÜT L 279, 23.10.2001, lk 1).

(**) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 2001/63/EÜ (EÜT L 227, 23.8.2001, lk 41).

(***) EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1".

2. Artikli 3 lõikele 2 lisatakse järgmised lõigud:

"d) Ilma et see piiraks punkti c sätete kohaldamist, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed tagamaks, et õigeaegselt ja hiljemalt 1. jaanuaril 2005 turustatakse nende territooriumil pliivaba bensiini maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg. Liikmesriigid tagavad, et niisugune pliivaba bensiin oleks kättesaadav asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel ja vastaks igas muus suhtes III lisas sätestatud spetsifikatsioonidele.

Siiski võivad liikmesriigid äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätteid maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg bensiini kasutuselevõtmiseks. Käesolevat sätet kohaldavad liikmesriigid teatavad sellest komisjonile.

Komisjon koostab suunised soovitusel, mis käesoleva lõigu kohaldamisel on kättesaadavus asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel.

- e) Liikmesriigid tagavad hiljemalt 1. jaanuariks 2009, et pliivaba bensiini võib nende territooriumil turustada üksnes siis, kui see vastab III lisas sätestatud keskkonnakaitse spetsifikatsioonile, välja arvatud väävlisaldus, mis võib olla maksimaalselt 10 mg/kg."

3. Artiklis 4:

- a) lisatakse lõikele 1 järgmised lõigud:

"d) Ilma et see piiraks punkti c sätete kohaldamist, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed tagamaks, et õigeaegselt ja hiljemalt 1. jaanuaril 2005 turustatakse nende territooriumil diislikütust maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg. Liikmesriigid tagavad, et niisugune diislikütus oleks kättesaadav asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel ja vastaks igas muus suhtes IV lisas sätestatud spetsifikatsioonidele.

Siiski võivad liikmesriigid äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätteid maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg diislikütuse kasutuselevõtmiseks. Käesolevat sätet kohaldavad liikmesriigid teatavad sellest komisjonile.

- e) Liikmesriigid tagavad hiljemalt 1. jaanuariks 2009, et vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile a võib diislikütust nende territooriumil turustada üksnes siis, kui see vastab IV lisas sätestatud keskkonnakaitse spetsifikatsioonile, välja arvatud väävlisaldus, mis võib olla maksimaalselt 10 mg/kg.;"

- b) lisatakse järgmine lõige:

"5. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil turustatavad maanteevälistes liikurmasinates ning põllumajandus- ja metsatraktorites kasutamiseks ettenähtud gaasiõlid sisaldavad alla 2 000 mg/kg väävlit. Hiljemalt 1. jaanuariks 2008 peab maanteevälistes liikurmasinates ning põllumajandus- ja metsatraktorites kasutamiseks ettenähtud gaasiõlide väävlisaldus olema 1 000 mg/kg. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiiviga määratletud diislikütuse puhul nõuda madalamat või samaväärset väävlisaldust."

4. Artiklis 6:

- a) asendatakse lõige 1 järgmisega:

"1. Kaitsmaks konkreetsetes aglomeratsioonides elanikkonna tervist või liikmesriigi konkreetsetes ökoloogilistest või keskkondlikult tundlikes piirkondades keskkonda, kui õhu- või põhjavee saaste on või kui on põhjust arvata, et sellest võib saada tõsine ja korduv probleem inimeste tervisele ja keskkonnale, võib liikmesriik erandina artiklitest 3, 4 ja 5 ning vastavalt asutamislepingu artikli 95 lõikele 10 võtta meetmeid, nõudes, et tema territooriumi konkreetsetes piirkondades turustataks kogu sõidukipargile või selle osale ainult selliseid kütuseid, mis vastavad käesolevas direktiivis sätestatud spetsifikatsioonide karmimatele keskkonnakaitselistele spetsifikatsioonidele.;"

b) asendatakse lõige 3 järgmisega:

“3. Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile asjakohased keskkonnaandmed kõnealuse aglomeratsiooni või piirkonna ning kavandatavate meetmete eeldatavate mõjude kohta keskkonnale.”;

c) lõiked 7 ja 8 jäetakse välja.

5. Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 8

Vastavuse järelevalve ja aruandlus

1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse osas järelevalvet vastavuse üle artiklite 3 ja 4 nõuetele Euroopa standardites EN 228:1999 ja EN 590:1999 osutatud analüüsimetodite alusel.

2. Liikmesriigid kehtestavad kütusekvaliteedi järelevalvesüsteemi kooskõlas asjakohase Euroopa standardi nõuetega. Alternatiivset kütusekvaliteedi järelevalvesüsteemi võib lubada tingimusel, et see tagab samaväärselt usaldatavad tulemused.

3. Iga aasta 30. juuniks esitavad liikmesriigid aruande riigi kütusekvaliteedi andmete kohta eelmisel kalendriaastal. Esimene aruanne esitatakse 30. juuniks 2002. Alates 1. jaanuarist 2004 peab kõnealuse aruande vorm vastama asjakohases Euroopa standardis kirjeldatule. Lisaks esitab liikmesriik aruande oma territooriumil turustatud bensiini ja diislikütuse üldkoguse ning maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg plii- vaba bensiini ja diislikütuse turustatud kogused. Lisaks esitab liikmesriik igal aastal aruande oma territooriumil turustatud maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg bensiini ja diislikütuse kättesaadavuse kohta asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel.

4. Komisjon tagab, et vastavalt lõikele 3 esitatud teave tehakse asjakohaste vahenditega viivitamata kättesaadavaks. Komisjon avaldab igal aastal, ja esimest korda 31. detsembriks 2003, ettekande tegeliku kütusekvaliteedi kohta eri liikmesriikides ning maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg kütuste geograafilise hõlmavuse kohta, eesmärgiga anda ülevaade kütusekvaliteedi andmetest eri liikmesriikides.”

6. Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 9

Läbivaatamine

1. Hiljemalt 31. detsembriks 2005 vaatab komisjon läbi III ja IV lisa kütusespetsifikatsioonid, välja arvatud väävlisaldus, ja teeb vajaduse korral ettepanekuid kooskõlas

ühenduse praeguste ja tulevaste nõudmistega sõidukite heitgaaside ja õhukvaliteedi õigusaktide ning muude nendega seotud eesmärkide osas. Komisjon käsitleb eelkõige järgmist:

a) mistahes muudatuste vajalikkus maksimaalse väävlisaldusega 10 mg/kg kütustele täieliku ülemineku tähtaja lõpuks, tagamaks, et kasvuhoonegaaside üldkogus ei suurene. See analüüs hõlmab rafineerimistööstuse tehnoloogiate arengut, eeldab sõidukite kütusesäästlikkuse parendamist ja kiirust, millega uued kütusesäästlikud tehnoloogiad sõidukites kasutusele võetakse;

b) ühenduse uute õigusaktide mõju, mis kehtestavad õhukvaliteedi standardid niisuguste ainete jaoks nagu näiteks polütsükiline aromaadne süsivesinik;

c) nõukogu 22. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/30/EÜ (vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirtasemete kohta välisõhus) (*) artiklis 10 kirjeldatud läbivaatamise tulemused;

d) Jaapani, (**) Korea (***) ja Euroopa (****) autotootjate eri kohustuste (vähendada uute sõiduaudode kütusekulu ja süsinikdioksiidi heitmeid, silmas pidades käesoleva direktiiviga kehtestatud kütusekvaliteedi muudatusi ning arengut ühenduse eesmärgi suunas: 120 g/km süsinikdioksiidi heitmeid keskmise sõiduki kohta) läbivaatamise tulemused;

e) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/96/EÜ (liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest paisatavate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest paisatavate gaasiliste osakeste heitmete vastu, ning nõukogu direktiivi 88/77/EMÜ (****) muutmise kohta) läbivaatamise tulemused ning raskeveokite mootorite NO_x-heitmete kohustusliku standardi kinnitamine;

f) uute reostuse vähendamise tehnoloogiate tõhus funktsioneerimine ning metallilisandite ja muude asjakohaste küsimuste mõju nende tulemustele ja rahvusvahelist kütuseturgu mõjutavale täiendamisele;

g) vajadus julgustada alternatiivkütuste, sh biokütuste kasutamist, samuti vajadus teha muudatusi kütusespetsifikatsioonide teistesse parameetritesse nii tava- kui alternatiivkütuste puhul, näiteks käesoleva direktiivi bensiini lenduvuspiirnormide muutmine, nõuab nende kohaldamiseks bioetanooli ja bensiini segude ja mistahes sellega seotud vajalikke muudatusi standardis EN 228:1999.

2. Arvestades oma ettepanekut liikurmasinate ottomootorite heitmenormide järgmiseks astmeks, kehtestab komisjon samaaegselt nõutava kütusekvaliteedi. Nõnda toimides võtab komisjon arvesse selles sektoris tekkivaid heitmeid, üldist kasu keskkonnale ja tervisele, mõju liikmesriikides kütuse jaotusele ja hinnale ning kasu, mis tuleneb rangematest piirangutest väävlisisaldusele, kui praegu nõutakse liikurmasinate survesüütemootorites kasutatava kütuse puhul, ning viib siis asjakohased kütusekvaliteedi nõuded liikurmasinate puhul vastavusse nõuetega maanteeõidukite kohta kindlaks kuupäevaks, eeldatavasti 1. jaanuariks 2009, mis kinnitatakse või muudetakse komisjoni poolt selle läbivaatamisel aastal 2005.

3. Lisaks lõikes 1 sätestatule võib komisjon muu hulgas teha:

- ettepanekuid, milles võetakse arvesse sõidukiparkide konkreetset olukorda ja vajadust teha ettepanek nende poolt kasutatavate erikütuste spetsifikatsioonide piirmäärade osas,
- ettepanekuid, milles määratakse veeldatud naftagaasi, maagaasi ja biokütuste spetsifikatsioonide piirmäärad.

(*) EÜT L 163, 29.6.1999, lk 41. Direktiivi on muudetud komisjoni otsusega 2001/744/EÜ (EÜT L 278, 23.10.2001, lk 35).

(**) EÜT L 100, 20.4.2000, lk 57.

(***) EÜT L 100, 20.4.2000, lk 55.

(****) EÜT L 40, 13.2.1999, lk 49.

(*****) EÜT L 44, 16.2.2000, lk 1.

7. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 9a

Sanktsioonid

Liikmesriigid määravad kindlaks sanktsioonid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral. Kindlaksmääratud trahvid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.”

8. Artikli 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

“1. I ja III lisa määratletud parameetrite puhul kohaldatavad mõõtmismeetodid on Euroopa standardis EN 228:1999 sätestatud analüüsimeetodid. II ja IV lisa määratletud parameetrite puhul kohaldatavad mõõtmismeetodid on Euroopa standardis EN 590:1999 sätestatud analüüsimeetodid. Liikmesriigid võivad vajaduse korral nende asemel vastu

võtta EN 228:1999 või EN 590:1999 asendusstandardites määratletud analüüsimeetodid, kui nad suudavad tõendada, et need on vähemalt sama täpsed ja vähemalt sama usaldatavad kui asendatud analüüsimeetodid. Juhul, kui lubatud analüüsimeetodeid on tarvis kohandada tehnika arenguga, võib komisjon vastu võtta muudatusi artikli 11 lõikes 2 osutatud korras.”

9. Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 96/62/EÜ (*) artikli 12 kohaselt asutatud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamismenetlust kehtestava nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ (**) artikleid 5 ja 7, võttes arvesse kõnealuse otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 kohaseks tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

(*) EÜT L 296, 21.11.1996, lk 55.

(**) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.”

10. I–IV lisa asendatakse käesoleva direktiivi I lisa toodud tekstiga.

Artikkel 2

Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgmiseks vajalikud õigusnormid 30. juuniks 2003. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid meetmeid alates 1. jaanuarist 2004.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 3. märts 2003

Euroopa Parlamendi nimel

president

P. COX

Nõukogu nimel

eesistuja

A.-A. TSOCHATZOPOULOS

LISA

"I LISA

OTTOMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID

Tüüp: **Bensiin**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Miimum	Maksimum
Uurimismeetodil määratud oktaanarv		95 ⁽³⁾	—
Mootorimeetodil määratud oktaanarv		85	—
Küllastunud aururõhk suveperioodil ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillatsiooni parameetrid:			
— 100 °C juures aurustuv protsent	mahuprotsent	46,0	—
— 150 °C juures aurustuv protsent	mahuprotsent	75,0	—
Süsivesinike analüüs:			
— olefiinid	mahuprotsent	—	18,0 ⁽⁶⁾
— aromaatsed süsivesinikud	mahuprotsent	—	42,0
— benseen	mahuprotsent	—	1,0
Hapnikusisaldus	massiprotsent	—	2,7
Orgaanilised hapnikuühendid			
— metanool (tuleb lisada stabilisaatoreid)	mahuprotsent	—	3
— etanool (stabilisaatorid võivad olla vajalikud)	mahuprotsent	—	5
— isopropüülalkohol	mahuprotsent	—	10
— tert — butüülalkohol	mahuprotsent	—	7
— isobutüülalkohol	mahuprotsent	—	10
— eetrid, mille molekulis on 5 või enam süsinikuaatomit	mahuprotsent	—	15
— muud lisained ⁽⁷⁾	mahuprotsent	—	10
Väavlisisaldus	mg/kg	—	150
Pliisisaldus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Analüüsimetodid on standardis EN 228:1999 määratud meetodid. Liikmesriigid võivad vajaduse korral vastu võtta EN 228:1999 asendusstandardis määratud analüüsimetodi, kui nad suudavad tõendada, et see on vähemalt sama täpne ja vähemalt sama usaldatav kui asendatud analüüsimetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on "tegelikud väärtused". Nende piirväärtuste kujundamisel on kohaldatud ISO 4259 — "Nafatooted — katetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine" — tingimusi, minimaalsete väärtuste kujundamisel on võetud arvesse 2R positiivset minimaalset erinevust (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse ISO 4259 (avaldatud 1995) kriteeriumide alusel.

⁽³⁾ Tavalist pliivaba bensiini võib turustada kõige väiksema mootorimeetodil määratud oktaanarvuga (MON) 81 ja kõige väiksema uurimismeetodil määratud oktaanarvuga (RON) 91.

⁽⁴⁾ Suveperiood algab hiljemalt 1. mail ja kestab vähemalt 30. septembrini. Arktiliste või karmide talvetingimustega liikmesriikides algab suveperiood hiljemalt 1. juunil ja kestab vähemalt 31. augustini.

⁽⁵⁾ Arktiliste või karmide talvetingimustega liikmesriikides ei ületa aururõhk suveperioodil 70 kPa.

⁽⁶⁾ Tavalist pliivaba bensiini võib turustada maksimaalse olefiinisaldusega 21 mahuprotsenti.

⁽⁷⁾ Muud monoalkoholid ja eetrid keemispunktiga, mis ei ületa standardis EN 228:1999 sätestatut.

II LISA

DIISELMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**Tüüp: Diislikütus**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Miinimum	Maksimum
Tsetaaniarv		51,0	—
Tihedus temperatuuril 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillatsiooni parameetrid:			
— 95 mahuprotsenti taaskasutatud	°C	—	360
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	massiprotsent	—	11
Väävliisaldus	mg/kg	—	350

⁽¹⁾ Analüüsimetodid on standardis EN 590:1999 määratletud meetodid. Liikmesriigid võivad vajaduse korral vastu võtta EN 590:1999 asendusstandardis määratletud analüüsimetodi, kui nad suudavad tõendada, et see on vähemalt sama täpne ja vähemalt sama usaldatav kui asendatud analüüsimetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on "tegelikud väärtused". Nende piirväärtuste kujundamisel on kohaldatud ISO 4259 — "Nafatooted — katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine" — tingimusi, minimaalsete väärtuste kujundamisel on võetud arvesse 2R positiivset minimaalset erinevust (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse ISO 4259 (avaldatud 1995) kriteeriumide alusel.

III LISA

OTTOMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID

Tüüp: Bensiin

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Miimum	Maksimum
Uurimismeetodil määratud oktaanarv		95 ⁽³⁾	—
Mootorimeetodil määratud oktaanarv		85	—
Küllastunud aururõhk suveperioodil ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillatsiooni parameetrid:			
— 100 °C juures aurustuv protsent	mahuprotsent	46,0	—
— 150 °C juures aurustuv protsent	mahuprotsent	75,0	—
Süsivesinike analüüs:			
— olefiinid	mahuprotsent	—	18,0
— aromaatsed süsivesinikud	mahuprotsent	—	35,0
— benseen	mahuprotsent	—	1,0
Hapnikusisaldus	massiprotsent	—	2,7
Orgaanilised hapnikuühendid:			
— metanool (tuleb lisada stabilisaatoreid)	mahuprotsent	—	3
— etanool (stabilisaatorid võivad olla vajalikud)	mahuprotsent	—	5
— isopropüülalkohol	mahuprotsent	—	10
— tert-butüülalkohol	mahuprotsent	—	7
— isobutüülalkohol	mahuprotsent	—	10
— eetrid, mille molekulis on 5 või enam süsinikuaatomit	mahuprotsent	—	15
— muud lisained ⁽⁶⁾	mahuprotsent	—	10
Väavlisisaldus	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽⁷⁾
Pliisisaldus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Analüüsimetodid on standardis EN 228:1999 määratud meetodid. Liikmesriigid võivad vajaduse korral vastu võtta EN 228:1999 asendusstandardis määratud analüüsimetodi, kui nad suudavad tõendada, et see on vähemalt sama täpne ja vähemalt sama usaldatav kui asendatud analüüsimetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on "tegelikud väärtused". Nende piirväärtuste kujundamisel on kohaldatud ISO 4259 — "Nafatooted — katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine" — tingimusi, minimaalsete väärtuste kujundamisel on võetud arvesse 2R positiivset minimaalset erinevust (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse ISO 4259 (avaldatud 1995) kriteeriumide alusel.

⁽³⁾ Liikmesriigid võivad otsustada jätkata tavalise pliivaba bensiini turustamise lubamist, mille minimaalne mootorimeetodil määratud oktaanarv (MON) on 81 ja minimaalne uurimismeetodil määratud oktaanarv (RON) on 91.

⁽⁴⁾ Suveperiood algab hiljemalt 1. mail ja kestab vähemalt 30. septembrini. Arktiliste või karmide talvetingimustega liikmesriikides algab suveperiood hiljemalt 1. juunil ja kestab vähemalt 31. augustini.

⁽⁵⁾ Arktiliste või karmide talvetingimustega liikmesriikides ei ületa aururõhk suveperioodil 70 kPa.

⁽⁶⁾ Muud monoalkoholid ja eetrid keemispunktiga, mis ei ületa standardis EN 228:1999 sätestatut.

⁽⁷⁾ Vastavalt artikli 3 lõikele 2, ent hiljemalt 1. jaanuariks 2005 peab maksimaalse väavlisaldusega 10 mg/kg pliivaba bensiin olema turule toodud ja liikmesriigi territooriumil asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel kättesaadav. 1. jaanuariks 2009 peab kogu liikmesriigi territooriumil turustatava pliivaba bensiini maksimaalne lubatud väavlisaldus olema 10 mg/kg.

IV LISA

DIISELMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**Tüüp: Diislikütus**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Miinumum	Maksimum
Tsetaaniarv		51,0	—
Tihedus temperatuuril 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillatsiooni parameetrid:			
— 95 mahuprotsenti taaskasutatud	°C	—	360
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	massiprotsent	—	11
Väävlisisaldus	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Analüüsimetodid on standardis EN 590:1999 määratletud meetodid. Liikmesriigid võivad vajaduse korral vastu võtta EN 590:1999 asendusstandardis määratletud analüüsimetodi, kui nad suudavad tõendada, et see on vähemalt sama täpne ja vähemalt sama usaldatav kui asendatud analüüsimetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on "tegelikud väärtused". Nende piirväärtuste kujundamisel on kohaldatud ISO 4259 — "Nafatooted — katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine" — tingimusi, minimaalsete väärtuste kujundamisel on võetud arvesse 2R positiivset minimaalset erinevust (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse ISO 4259 (avaldatud 1995) kriteeriumide alusel.

⁽³⁾ Vastavalt artikli 4 lõikele 1, ent hiljemalt 1. jaanuariks 2005 peab maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg diislikütus olema turule toodud ja liikmesriigi territooriumil asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel kättesaadav. Lisaks ning vastavalt artikli 9 lõike 1 läbivaatamisele peab 1. jaanuariks 2009 kogu liikmesriigi territooriumil turustatava diislikütuse maksimaalne lubatud väävlisisaldus olema 10 mg/kg."